

עפ"ג 42191/05/15 - בג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כבוד השפט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

עפ"ג 42191-05-15

בג(אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד חגית רייזמן
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המערער
נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ') מיום 7.5.15 בת"פ 653-11-14.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה של בת זוג (מספר עבירות), כליאת שווא, תקיפת קטין ואיומים. על המערער הושת מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים הנוגעים בששת אירועי האלימות בהם הודה המערער: המערער הכה בעורפה של המתלוננת ונעל אותה בבית. במועד אחר, במהלך ויכוח בין המערער למתלוננת, זרק המערער את בתם התינוקת שהייתה בת חצי שנה על המתלוננת, ששכבה במיטה. באירוע אחר, בעט המערער במתלוננת מספר פעמים בעת שביקשה ממנו כסף לרכישת מזון תינוקות. במועד אחר, הכה המערער בצלעותיה של המתלוננת. באירוע אחר, סטר המערער על פניה של המתלוננת, בעת שהיתה בהריון. כמו כן, בהזדמנויות שונות איים המערער על המתלוננת כי ירצח אותה אם תעזוב אותו.

הערעור - טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוענת כי יש להקל בעונשו של המערער ולאמץ את המלצת שירות המבחן לשיקומו במסגרת

הוסטל. הודגש כי בני הזוג התגרשו זה מכבר, המערער שהה כחצי שנה במעצר עובר לגזירת הדין, הודה במעשיו והביע חרטה ומוטיבציה להשתקם. נטען כי למערער אין דפוסי התנהגות עבריינים ולא עבר פלילי, וכי העבירות שביצע אינן עבירות אלימות ברף גבוה ולא גרמו לחבלות של ממש למתלוננת. על כן, מתחם הענישה שנקבע בבית משפט קמא אינו הולם את מעשיו. באשר לחיובו בתשלום פיצויים למתלוננת, נטען כי המערער חסר יכולת כלכלית לעמוד בתשלום זה. עוד הוסף כי המערער עלה ארצה לבדו, נישא למתלוננת לאחר פרק זמן קצר, מבחינה כלכלית מצבו קשה. אמנם המעשים אינם קלים, אך העונש חמור מאוד וניתן היה להסתפק בתקופת מעצרו עד לגזר הדין ולהפנותו להליך שיקומי. בנוסף, אין ביכולתו של המערער לשלם את הפיצוי, שכן אין לו רכוש כלשהו וגם לא מקור הכנסה. על-כן יש להפחית את סכום הפיצוי או לדחותו במספר חודשים לאחר שחרורו.

4. לטענת המשיבה, ראשית, יש לדחות את הערעור ככל שהוא מתייחס לפיצויים, שכן המתלוננת לא צורפה לערעור. באשר לעונש המאסר, המתחמים אשר נקבעו על ידי בית משפט קמא הנם סבירים ובמסגרתם נקבע עונש ברף הנמוך. אין מקום לסטות מהמתחמים בשל סיכויי שיקום, שכן אפשרות זו לא עמדה על הפרק במועד מתן גזר הדין. מדובר בעבירות אלימות במשפחה והמתחם שנקבע לגביהן אינו חמור כלל. מדובר במסכת מתמשכת כאשר בית משפט קמא שקל את השיקולים הצריכים לעניין. מכל אלה - יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מהתסקירים שנערכו בעניינו של המערער עולה כי המערער הינו יליד 1989, גרוש, עלה לבדו לישראל מצרפת בגיל 18 בשנת 2006, ויתר משפחתו נותרה שם. פורט כי המערער הודה במיוחס לו, אך לא נטל אחריות מלאה על מעשיו, ונראה כי אינו מודע לחומרת מעשיו ולעומק הפגיעה במתלוננת. הוערך כי למערער נטיות אלימות, וכי המסוכנות הנשקפת ממנו לביצוע עבירות אלימות נוספות הנה גבוהה. הומלץ על שילובו בתוכנית טיפולית, למרות שהערכת שירות המבחן הנה כי המערער יתקשה בקבלת הכללים במסגרת הטיפולית.

דין

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, ועברו הפלילי הנקי. לחובתו של המערער עומדים המעשים החמורים שביצע כלפי מי שהיתה בזמנים הרלבנטיים רעייתו וכלפי בתו התינוקת. המערער נהג באלימות ובהשפלה כלפי המתלוננת, ובכלל זה הכה את המתלוננת בעת שהיתה בהריון, הכה אותה כשהתחננה לקבל כסף על מנת לקנות אוכל לבתם הפעוטה, איים עליה כי ירצח אותה, וזרק עליה את הבת התינוקת. אמנם כל אירוע אלימות בנפרד אינו עולה לרף הגבוה של עבירות האלימות ולא גרם לחבלות ממשיות, אך, כפי שקבע בית משפט קמא, הצטברותם של המקרים מלמד כי מדובר בדפוס קבוע של השלטת משטר אלימות בבית המשפחה. במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו וילדיו יהא צפוי לעונש משמעותי בגין מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בבב) (2012)). במקרה דנן, עונשו של המערער צריך להלום לא רק את חומרת מעשיו, אלא גם לבטא את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשים כאלה בעתיד, שכן המסוכנות הנשקפת מהמערער הנה גבוהה, כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן, הוא לא קיבל אחריות מלאה על מעשיו וסיכויי שיקומו לא הוערכו כממשיים. בנסיבות אלה נדרש מסר חד משמעי וברור לעתיד לבוא על מנת שהמערער יפנים את אחריותו למעשיו וימנע מביצוע

עבירות דומות בעתיד. לצד זאת, יש לשקול את הנתונים לקולה ועיקרם הודאתו של המערער, עברו הנקי וגילו הצעיר. באלה יש למתן, במידת מה, את עונשו. לפיכך, הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל יעמוד על 20 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד